

سعیده زارع¹

1- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه علوم تحقیقات خرم آباد

چکیده:

شهر به عنوان یکی از مهمترین دستاوردهای تمدن بشری و از فراگیرترین تحولات اجتماعی عصر حاضر است که در بستر تحولات زیادی در طول زمان قرار گرفته است. این بدان معناست که شهر عرصه ای اجتماعی است و فضاهای عمومی شهرها می بایست با هدف تقویت مراودات اجتماعی شکل بگیرند. این فضاها زمانی به هدف غایی خود نایل می شوند که در آن ها به گروه های مختلف اجتماعی توجه شود. بر این اساس حضور زنان در فضاهای عمومی شهری به اندازه مردان؛ یکی از مهم ترین شاخص های وجود امنیت در فضاهای شهری است. بنابراین امنیت به عنوان یک نیاز اساسی، در اجتماعات انسانی از جایگاه خاصی برخوردار است. زنان در مقام بخش عظیمی از اجتماعات انسانی، به واسطه خصوصیات بیولوژیک، مسئولیت ها و نگاه متفاوت در مقایسه با مردان، ارتباط متمایزی با فضا برقرار می کنند. آنان نیازمند تسهیلات خاصی از فضا هستند تا موجب افزایش اطمینان خاطر آنان از حضور امن در فضاهای شهری و به ویژه فضاهای عمومی مانند پارک شوند. نتایج تحقیقات در کلان شهرهای کشور، نشان می دهد که بسیاری از پاسخگویان، حضور زنان را به صورت تنها در فضاهای عمومی به ویژه در ساعت های خلوت را بسیار خطرناک برشمرده اند. این مقاله به سنجش میزان احساس امنیت زنان در پارک حاشیه ای چمران در کلان شهر شیراز به عنوان فضایی شهری عمومی می پردازد.

کلمات کلیدی: امنیت، فضای شهری عمومی، امنیت زنان، پارک حاشیه ای چمران، شیراز